

A szabadság sokkja

A pártállam összeomlásakor az általános eufóriát az okozta, hogy a szabadságszükségletek egy csapásra kielégültek. Elharapódzott a remény, hogy most már felzárkózhatunk a Nyugathoz vagy — ahogy mondani szokták — „csatlakozhatunk Európához“, amin többnyire azt értették, hogy a Nyugaton divó szabadság színvonalhoz rövid időn belül nyugati életszínvonal társul. Általános volt a várakozás, hogy a Nyugat mindent megtesz majd ezért a mi csatlakozásunkért — feltettük, hogy eufóriánkat Európa nyugati felében és az Egyesült Államokban is osztják. Csakhamar kiderült azonban, hogy a Nyugat mérvadó gazdasági körei nem jövődöbeli tár-

sakat, hanem elsősorban olcsó munkaerővel rendelkező új piaclehetőségeket látnak bennünk. (Eörsi István)

Várjanak!

„Csak hadd várjon“ — mondta nem is olyan régen egy köztisztelőben álló, igen derék ba-

---

PASZTILLÁK

---

rátom, miközben konyakkal kínált és legyintett a türelmetlen kopogtatásra ajtaján. „De vajon nem sürgős annak, aki ott van?“ — kérdeztem szorongva. „Nekem nem sürgős. Ha neki igen — az ő dolga“. És panaszkodik, mennyire messze vagyunk még Európától. Mintha nem látnám. (Fodor Sándor)

Úgy kellene csinálni

ahogyan a németek tették, miután átmentek a keleti részbe, s az aszfaltról a vécékagylóig mindent kicseréltek. Mi persze nem vagyunk tehetősek. Ha ez az írás nyugaton jelenne meg, egy nélkülözhetetlen és ezért funkcionálissá tett lábjegyzetben itt érdekesen ecsetelhető volna szegénységünk. Nincs pénzünk új asztalokra, könyvekre, meg görögös székesodákra. Csakhát akkor már inkább az üres termekben kellene a parketten ücsörögnl. De mielőtt arra gondolnánk, hogy ezzel megoldódna a kérdés, kicsit tovább menve látni lehet, hogy nem. Nem vonulhatunk ki önmagunkból, mint kétes parlamentekből. (Láng Zsolt)